

Αυτοί που φεύγουν ΕΥΡΥΔΙΚΗ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Υπό ΓΙΩΡΓΟΥ ΣΤ. ΠΕΤΑΣΗ

Η Ευρυδίκη Δημητρίου γεννήθηκε στην κωμόπολη της Κυθρέας από γονείς ευσεβείς. Υπήρξε η δεύτερη κατά σειράν ηλικίας μέσα στην πολυμελή οικογένεια της.

Φοίτησε στο Δημοτικό Σχολείο του χωριού της μέχρι και την τρίτη τάξη.

Παντρεύτηκε τον Δημήτρη Νικολάου (πογιατζή) από το Πραστεϊό της Μεσαορίας και εγκαταστάθηκαν στην γενέτειρα της πρώτης, την Κυθρέα. Απέκτησε δυο παιδιά την Ελένη και το Στέλιο Δημητρίου, που νυμφεύτηκαν και εγκαταστάθηκαν και οι δυο τους στην Κυθρέα, στην ενορία Αγίου Ανδρονίκου.

Η αξέχαστη γιαγιά Ευρυδίκη, ξεχώριζε για τον καλό της χαρακτήρα και την καλή της καρδιά, την φιλευσπλαχνία, την ευσέβεια και την ευλάβεια της και το ανεξίκακο και άκακο στοιχείο που σημάδευε και σφράγιζε την προσωπικότητά της. Γιατί η Ευρυδίκη κανένα δεν αδικήσε κανένα άσκοπα δεν πίκρανε ή έβλαψε στο διάβα της ζωής της.

Ανάμεσα στα πολλά χαρίσματα της ξεχωρίζουν ακόμη η τιμιότητα, η εντιμότητα, η εργατικότητα και η ειλικρίνεια.

Η βάρβαρη και ανελέητη Τουρκική εισβολή στην Κύπρο και ειδικότερα η κατάληψη της κωμόπολης μας Κυθρέας, θρήκε την γιαγιά Ευρυδίκη εκτοπισμένη από την γενέτειρά της, την Κυθρέα που τόσο πολύ αγάπησε μαζί με την κόρη, τον γαμπρό και τους εγγονούς της που στάθηκαν μέχρι τέλος συμπαραστάτες όπως και προηγουμένως στο πλευρό της, μέχρις ότου άφησε την τελευταία της πνοή.

Η Αείμνηστη γιαγιά Ευρυδική ποθούσε να γυρίσει στο αγαπημένο της χωριό την Κυθρέα κοντά στους συγγενείς, γείτονες και συγχωριανούς της. Περιμένε της Λευτεριάς την ώρα για να δει έστω και για μια ακόμα φορά, τα σκλαβωμένα χρώματα της γενέτειρας της Κυθρέας.

Αξέχαστη θα παραμείνει σ' όλους εμάς που έτυχε να παρευρεθούμε κοντά της, στο κρεβάτι του πόνου στο Γενικό Νοσοκομείο Λευ-

κωσίας, την παραμονή του θανάτου της η ακόλουθη συγκινητική σκηνή: Ο ανηψιός της Στυλιανός Πετάσης σε μια στιγμή τής ψιθύρισε σ' αυτή όπως συνήθιζε πάντοτε να την εμψυχώνει και να της δίνει κουράγιο, ελπίδες και αντοχή: «Κράε καλά θκειά Ευρυδική τζιαι εν να πάμεν στην Τζιυρκάν» και συνεχίζοντας την ρώτησε: «θέλεις να πάεις;». Η γιαγιά Ευρυδική μη μπο-

Στην φωτογραφία η Ευρυδίκη Δημητρίου λίγο καιρό πριν από τον θάνατό της. Άραγε τι να σκεφτόταν η αείμνηστη γιαγιά Ευρυδική καθισμένη στην καρέκλα της; Μα φυσικά θα αναπολούσε τις παλιές ευτυχισμένες 'κείνες μέρες στην γενέτειρά της, την Κυθρέα. Εκεί που γεννήθηκε και μεγάλωσε και που τόσο αγάπησε.

ρώντας να μιλήσει στούτες τις τελευταίες της στιγμές, συγκέντρωσε όλες της, τις δυνάμεις που της είχαν απομείνει, βόγγηξε και κούνησε καταφατικά το κεφάλι της σαν να του έλεγε: «Ναι Στυλιανέ, θέλω να πάω έστω και για μια